

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky: **S., M., B.**, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/34/2007 zo dňa 19.06.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/34/2007 zo dňa 19.06.2007 v časti výroku o uložení pokuty **m e n í** tak, že navrhovateľke ukladá pokutu vo výške 2 000 000 Sk a vo zvyšnej časti rozhodnutie **potvrďuje**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Najvyššieho súdu SR súdny poplatok v sume 2 000 Sk do tridsať dní odo dňa doručenia rozsudku.

Odôvodnenie

Navrhovateľka podala včas odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/34/2007 zo dňa 19.06.2007, ktorým uložila navrhovateľke povinnosť zaplatiť pokutu určenú podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) vo výške 4 000 000 Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že zaradila reklamu počas programu **S.**, ktorý bol vysielaný dňa 30.12.2005 o cca 20.00 hod.

Odporkyňa svoje rozhodnutie zdôvodnila tým, že v tomto prípade išlo o odvysielanie vystúpenia druhej semifinálovej desiatky, pričom program bol rozdelený na tri časti, išlo o vysielanie v priamom prenose, pričom jednotlivé časti programu S. svojim obsahom tvorili jeden celok, pretože program bol jedným kolom súťaže S., počas ktorého boli prezentovaní desiatí súťažiaci. Všetky tri časti programu na seba priamo nadväzovali. Je názoru, že prestávky v monitorovanom programe opodstatnené neboli, boli vytvorené výhradne so zámerom odvysielania reklamných blokov, upútavkových blokov a sponzorských odkazov. Takto vytvorené prerušenia preto nemôžu odôvodňovať aplikáciu zákonnej výnimky pre zaradovanie reklamy vysielateľom na základe zákona uvedené v § 35 ods. 2. V predmetnom programe si navrhovateľka určila prestávky bez toho, aby ich obsah samotného programu opodstatňoval. Výšku pokuty odporkyňa určila so zreteľom na závažnosť veci, mieru zavinenia, trvanie správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania ako aj získané bezdôvodné obohatenie. Poukázala na rozhodnutia vydané odporkyňou za obdobné skutky, ktoré sa stali v rámci vysielania série programov S., pričom prihliadla na viacnásobné opakované a vedomé porušovanie predmetného ustanovenia zákona.

Navrhovateľka v odvolaní žiadala súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania, dôvodiac nasledovne:

a. Vysielanie reklamy počas prestávky a programov S., kedy fakticky súťaž neprebíha, dej sa neposúva, kedy napriek praktickému prerušeniu nestráca dejovú kontinuitu, zodpovedá pravidlám vysielania reklamy. Okrem toho je dôležité sa zamerať na obsah predmetného vysielania. Prestávky počas takto koncipovaného podujatia nenarúšajú celistvosť a hodnotu tohto programu, nakoľko ide o ľahký zábavný žáner; javia sa ako jeho prirodzená súčasť.

b. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže monitoring ako jediný podklad pre napadnuté rozhodnutie odporkyne nemá charakter znaleckého posudku, je vypracovaný pred začiatkom správneho konania pracovníkmi kancelárie rady a slúži ako podklad pri rozhodovaní odporkyne o začiatku správneho konania, pričom rada z neho aplikuje podstatnú časť do zdôvodnenia rozhodnutia, avšak samotný monitoring ako dôkaz označený v rozhodnutí nie je.

c. Odporkyňa počas správneho konania nevykonala dôkazy navrhované navrhovateľkou, najmä nevypočula svedkov, režiséra predmetného programu P. N. a producentku A. M.. Účastník správneho konania nebol vypočutý ku skutočnostiam tvoriacim predmet správneho konania a správny orgán ani inými dôkazmi nezistil skutočný stav veci.

d. Odporkyňa sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadala s úpravou danej problematiky v kontexte legislatívy európskych krajín, aj keď na ňu navrhovateľka poukázala.

e. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia o výške uloženej sankcie.

Navrhovateľka je názoru, že program odvysielaný dňa 30.12.2005 nebol prerušovaný reklamou, ale reklama bola vysielaná v rámci prestávok prenosu podujatia s prestávkami, a teda v súlade s § 35 ods. 2 zákona.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala tunajší súd o potvrdenie napadnutého rozhodnutia, keďže v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenie zákona. Napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb.; nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené, vychádza zo skutkového stavu

zisteného podľa správneho poriadku. Napadnuté rozhodnutie ako aj postup, ktorý mu predchádzal, je v súlade so zákonom.

K dôvodom uvádzaným navrhovateľkou v odvolaní uviedla odporkyňa nasledovné:

a. Argumentovala obsahom dôvodov rozhodnutia.

b. a c. Odporkyňa uviedla, že skutkový stav bol presne opísaný v obsahu rozhodnutia, nevykonanie navrhnutých dôkazov bolo riadne zdôvodnené. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Tvrdenia navrhovateľky, že monitorovacia správa nemá váhu znaleckého posudku, považuje za bezpredmetné z dôvodu, že monitoring bol vypracovaný na základe záznamu z nahrávacieho zariadenia, ktoré hodnoverne zaznamenáva jednotlivé programové služby.

d. Odporkyňa uviedla, že uvedená argumentácia je vo vzťahu k predmetu konania irelevantná.

K bodu **e.** sa odporkyňa nevyjadrila.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona, z dôvodov uvedených v odvolaní a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 502-PgO/O-572/2006 a písomnými podaniami účastníka, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné len čiastočne.

Skutočnosti uvádzané v monitoringu programu: S. odvysielaného dňa 30.12.2005 ako druhý semifinálový večer, neboli medzi účastníkmi konania sporné. Dané vydanie programu prezentovalo vystúpenia druhej semifinálovej desiatky, bolo rozdelené do troch častí, každú z častí ukončili moderátori vstupom, následne sa na obrazovke v modrom poli objavilo logo programu SHS, vzápätí nasledovala copyrightová výhrada: Vyrobita S. v spolupráci s F.. Podľa formátu vo vlastníctve F. a 19 TV. Následne vysielateľ odvysielal označenie sponzorov programu: T. a spoločnosti F.. Potom sa v pravom dolnom rohu obrazovky objavilo označenie prestávka. Následne sa v prestávke diváci rovnako ako porota zodvihli zo stoličiek, pomaly odchádzali „zo scény“. Kamera snímala B. v rozhovore s L. K.. Po prestávke v štúdiu bolo odvysielané avízo: Nasleduje S.. Po uvedenom avíze bol odvysielaný upútavkový blok propagujúci programy S.. Po upútavkovom bloku nasledoval pohľad do štúdia označený v pravom dolnom rohu ako prestávka. Nasledovalo označenie sponzorov programu F. a T. a začiatok druhej časti programu – označenie loga SHS.

Následne pokračoval program druhou časťou, ktorá trvala cca 39 minút. Po vystúpení súťažiacich bola ukončená druhá časť logom programu SHS a copyrightovou výhradou. Nasledovali označenia sponzorov programu spoločnosti T. a F.. Následne sa potom kamera vrátila do štúdia a snímala súťažiacich a moderátorov, ako aj odchod poroty a divákov zo svojich miest. Po časti označenej ako prestávka nasledovalo avízo na pokračovanie daného programu S., nasledovala upútavka na program N.. Nasledoval Jingle S., Jingle reklamy, reklama spoločnosti T., S., J. a O., ktorá mala plochu cca 57 s., nasledoval upútavkový blok na programy S., Jingle reklamy, nasledovala aj reklama v trvaní 147 s., nasledovala po predele uvidíte programy S. Jingle, S., prestávka – záber

do štúdia, pohľad na A., P., B., súťažiacich, divákov a porotu. Označenie sponzorov programu F. a T..

Následne bola odvysielaná tretia časť programu, ktorá bola ukončená záverečnými titulkami, po ktorých boli opakovane odvysielané označenia sponzorov programu spoločnosti T. a F. v rovnakej podobe ako vyššie uvedené.

Rada v danej veci rozhodla už dňa 06.06.2006 v rozhodnutí RP č. 309/2006 tak, že navrhovateľka porušila povinnosť podľa § 35 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že účastník konania zaradil reklamu počas predmetného programu, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 4 000 000 Sk. Proti uvedenému rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie a Najvyšší súd SR rozsudkom sp.zn. 2 SŽ 49/2006 zo dňa 21.02.2007 zrušil rozhodnutie odporkyne a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že v rozhodnutí absentovali dôvody vo vzťahu k výške sankcie, najmä neboli konkretizované a skutkovo vymedzené.

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, podľa ktorého jednotlivé bloky – časti programu S. tvoria jeden celok, pretože ide o jedno súťažné kolo celej súťaže, a to aj svojim obsahom, formou a funkciou, považuje súd za zodpovedajúce zásadám logického myslenia, na základe skutkových zistení uvedených v rozhodnutí. Odporkyňa vychádzala zo skutočnosti, že v súťaži vystúpilo desať súťažiacich, každý odspieval jednu skladbu. Žiaden zo súťažiacich teda zjavne nepotreboval prestávku na odдых. Moderátori neúčinkovali v programe počas vystúpenia súťažiacich a členovia poroty neúčinkovali v častiach, kedy moderátori spovedali súťažiacich. Je preto zrejmé, že obsah programu žiadne prestávky svojim spôsobom neodôvodňoval. Medzi jednotlivými blokmi – časťami sa tiež nezmenila scéna, a ani nedošlo k žiadnej badateľnej technickej zmene, ktorá by prestávku odôvodňovala.

Odporkyňa obsahovú, funkčnú súvislosť so zreteľnou formou podrobne zdôvodnila vo svojom rozhodnutí a senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa plne stotožňuje s jej právnym posúdením veci.

Podľa § 35 ods. 1 zákona reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Podľa ods. 2 § 35 zákona v programoch zložených zo samostatných častí alebo pri prenose športových a podobne štruktúrovaných podujatí a predstavení s prestávkami sa reklamné šoty a telenákupné šoty zaraďujú iba medzi jednotlivé časti alebo počas prestávok.

Podľa § 35 ods. 6 zákona vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 – 5. **Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.**

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR je základom pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne posledná veta § 35 ods. 6 zákona, nakoľko upravuje správanie sa vysielateľa na základe zákona, ktorým je navrhovateľka. Skutočnosť, že navrhovateľkou vytvorené bloky programu nespĺňali kritériá

samostatného programu, neboli ani samostatnou časťou programu, ale boli programom len vo svojom súhrne, predurčila tiež záver, že pokiaľ bol program prerušovaný a prerušenie využité len na vysielanie reklamy, postupovala navrhovateľka v rozpore s citovaným ustanovením zákona. Z uvedeného teda vyplýva, že na uloženie sankcie sú splnené zákonom stanovené predpoklady a dané podmienky.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Napadnutým rozhodnutím bola navrhovateľke uložená pokuta v sume 4 000 000 Sk, to znamená približne vo výške štyroch pätín zákonného rozpätia, teda blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby. Podľa názoru súdu je rozhodnutie odporkyne v časti o uložení sankcie preskúmateľné, pretože je riadne zdôvodnené a to konkrétnym zdôvodnením jednotlivých hľadísk pre uloženie sankcie (§ 64 ods. 2 tretia veta zákona), ktorými sú závažnosť veci, spôsob trvania a následky porušenia povinnosti s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania vo vzťahu k uloženej sankcii, rovnako má právo oboznámiť sa s dôvodmi obsiahnutými v písomnom vypracovaní rozsudku.

Program, ktorý je predmetom daného konania, bol odvysielaný v druhej sérii. K správne deliktu došlo dňa 30.12.2005, teda pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku NS SR č.k. 4SŽ 32/2005 zo dňa 21.12.2005, ktorý rozhodoval vo vzťahu k prvej sérii, ale až po vyhlásení rozsudku. Sankcionovaný subjekt má právo poznať akými úvahami sa správny orgán riadil pri stanovovaní miery závažnosti správneho deliktu a aké skutočnosti považoval za relevantné pre výšku sankcie.

Senát najvyššieho súdu sa nestotožnil s výškou pokuty, ktorá bola v tomto prípade navrhovateľke uložená. Vychádzal pritom z rozhodovacej činnosti súdu a odporkyne v obdobných prípadoch, z ktorej vyplynulo, že odporkyňa za skutkovo totožné prípady udelila rozhodnutiami:

číslo RP/200/2005 zo dňa 22.2.2005, číslo RP/219/2005 zo dňa 7.6.2005, číslo RP/223/2005 zo dňa 21.6.2005, číslo RP/224/2005 zo dňa 21.6.2005, číslo RP/225/2005, zo dňa 21.6.2005, číslo RP/232/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/233/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/234/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/235/2005 zo dňa 6.7.2005, číslo RP/236/2005 zo dňa 6.7.2005 a číslo RP/237/2005 zo dňa 6.7.2005, RP/220/2005 zo dňa 7.6.2005 navrhovateľke pokuty vo výške 11 x 500 000 Sk, a to za zaradenie reklamy počas programu S..

Rovnako senát vychádzal aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach 3SŽ/19/2007 /rozhodnutie odporkyne č. RP/341/2006 zo dňa 19.12.2006/ a 3SŽ/20/2007 /rozhodnutie odporkyne č. RP/342/2006 zo dňa 19.12.2006/, ktorých predmetom bol súdny prieskum rozhodnutí odporkyne vydaných vo veci zaradenia reklamy počas programu S., pričom v obidvoch veciach bola pokuta uložená odporkyňou /4 000 000 Sk/ znížená súdom na 2 000 000 Sk.

Pokutu uloženú napadnutým rozhodnutím vo výške 4 000 000 Sk, teda vo výške blízko hornej hranice zákonom určenej sadzby, súd považuje za neprimerane vysokú. Zákon totiž umožňuje správne orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale

musí prihliadnúť na charakter porušenia právneho predpisu a jeho následky. Poukazujúc na zásadu obsiahnutú v § 3 ods.4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /ďalej len správny poriadok/ v spojení s § 71 zákona, podľa ktorej správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a zároveň s prihliadnutím na viacnásobné opakované a vedomé porušenie predmetného ustanovenia zákona, dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v časti výroku o uložení pokuty podľa § 250q ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250j ods.5 O.s.p. zmení vo výške uloženej pokuty na 2 000 000 Sk, pretože v tomto prípade ide o podobný prípad, ako bola vec zaradenia reklamy v programe S., za ktorý bola navrhovateľke uložená pokuta vo výške 500 000 Sk a uložená pokuta v napadnutom rozhodnutí odporkyne vo výške 4 000 000 Sk nerešpektuje citovanú zásadu /§ 3 ods.4 zákona č. 71/1967 Zb./.

Zmenená výška pokuty zodpovedá podľa názoru súdu charakteru a závažnosti porušenej povinnosti.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal náhradu trov konania navrhovateľke, nakoľko bola v konaní úspešná len čiastočne.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie /opravný prostriedok/ vo výške 2000 Sk podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení s položkou 10c jeho Prílohy k zákonu – Sazobníka súdnych poplatkov.

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 1. júla 2008

**JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková